

тѣ дърворѣзници, дори и въ дюлгерщина-та, както са види, чрезъ рагузски стари майстори. Нийдѣ въ новосъзида-ни-тѣ черкови по балкански-тѣ страни нѣма да са не види чудно-то италиянско влияние. Твърдѣ често си мисли чловѣкъ, че иконостаси-тѣ стѣни, амвони-тѣ, черковни-тѣ столове да са донесени направо отъ Вене-ния, макаръ да бѣхъ очевидецъ за тѣхно-то происхож-деніе; много пѣти ходихъ въ попси-тѣ къщи да са увѣря. По-голяма-та частъ отъ тѣхъ сѣ отъ джбово дър-во, отъ орѣхъ и сѣ изработени само отъ най-добри-тѣ майстори, отъ калугери-тѣ и отъ попси-тѣ синове. По-добри-тѣ пѣща излизатъ отъ манастири-тѣ, като кръстове, броеници, иконички и др., кои-то работятъ български-тѣ калугери въ свободно-то си време и съ това са отли-чаватъ много и много отъ побратими-тѣ си Сърбски ка-лугери.

Гражданки-тѣ произвождатъ съ особна любовъ почти въ всяка къща една лека пепелява лѣтна материя — шяекъ, кой-то са употрѣблява само за мъжки дрѣхы, на дори и турски-тѣ чиновници са обличатъ въ тази едничка българска материя. Нѣкои балкански градовце гонятъ тази богата търговия въ видъ на фабрики, из-наеватъ я повѣнъ и правятъ доста голѣма конкуренция на нѣкои английски и австрийски лѣтни материи. Тѣй сѣщо и гайтани-тѣ са работятъ много, и пѣлятъ цѣ-ла Влахия и Трансилвания, дори и въ Азия са прода-ватъ. Златни-тѣ башлици, кои-то толкова много хвалятъ и кои-то султанъ-тѣ употрѣблява на коне-тѣ си при нѣкои тържественни иразници, и тѣ тѣй сѣщо си во-дятъ корена отъ тѣзи мѣста. Въ Трявна видѣхъ едно конско украшение за паша-та въ Търново, кое-то стру-ваше 200 жълтици, но то неспринадлежеше никакъ камъ най-скѣщи-тѣ.

Чудно е това фабрицирвание на черги-тѣ и кюлю-ни-тѣ, кои-то сѣ прокарани съ толкова много прѣчици и